

REEDUCANT LA MIRADA

Xivarri

Laura B. Serna
Professora i periodista
@LauraBSerna1

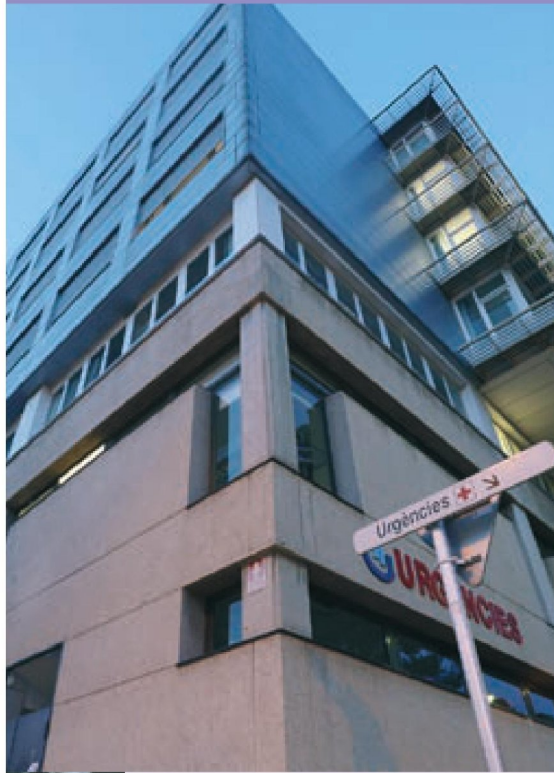
Gimnàstica, gras, gresca, gronxadors, gual, guardó, guenyo. Paraules que decoren el cartell a color imprès en paper de fotografia mida DIN A3. És un regal d'una exalumna que ara cursa tercer. Me'l va lliurar a principis de setmana, durant un pati. Em va explicar que encara recordava com n'era, "de pesada", repetint que en català és incorrecte la perífrasi verbal *tenir que*. "Cal dir: *haver de*", repetia l'exalumna entre rialletes. Pel que sembla, passats els anys, havia recuperat del calaix aquelles lliçons i ara havia dissenyat un pòster per imprimir-se a la memòria la forma correcta de la perífrasi d'obligació.

No hem dedicat prou temps a reflexionar sobre el paper que hem de donar a la gramàtica a les escoles

"Estudiar o no estudiar gramàtica, aquesta és la qüestió", ens diria Shakespeare en boca de Hamlet. Estudi de la llengua. O treball de gramàtica, ortografia i lèxic. O activitat metalingüística. N'he sentit de tots colors, però al final totes les unitats donen peu a la mateixa cantarella: "pàgina..., exercicis..." i sovint l'afegit de "copiant els enunciats i amb bona lletra". No crec que canviar els llibres de text per llibres digitals o dissenyar contextos d'aprenentatge significatius per a l'alumnat al voltant de la gramàtica sigui innovar en l'ensenyament i aprenentatge de les llengües. De fet, penso que hem destinat molts esforços a millorar el format i la presentació del producte perquè aquest sigui més atractiu. Però no hem dedicat prou temps a reflexionar sobre el paper que hem de donar a la gramàtica a les escoles. L'educació evoluciona –o involuciona– amb el pas del temps –i l'intercanvi de cadires–, però la gramàtica no ha deixat de formar part del currículum –o del bloc transversal de coneixement de la llengua, si ho preferiu– i, per tant, de les nostres classes. Defensant la meua unitat didàctica davant del tribunal a les darreres oposicions, un dels seus membres em va preguntar: "Creus que hem d'ensenyar gramàtica a les escoles?" No vaig saber què respondre llavors i –entre nosaltres– no tinc clar què respondria ara.

De moment, dilluns hi ha examen de la unitat GOL (Gramàtica, Ortografia i Lèxic). Així que avui toca repassar sinònims. Mentre penjo el pòster, regal de l'exalumna, pregunto en veu alta: "Sinònim de *soroll*?" Repasso mentalment el meu diccionari intern i senyalo una mà alçada. "Gatzara", respon l'alumna. Gat...za...ra? Oïdà! Aquesta setmana va de regals.

Avortament voluntari: del dret al fet, hi ha un bon tret

Maria Fornés Roca
Exregidora de Sal-CUP a les Franqueses del Vallès
maria.fornes@lesfranqueses.cat

La Llei 2/2010 regula la interrupció voluntària de l'embaràs (IVE) i estableix les obligacions que corresponen als poders públics: la dona decideix i l'Administració ha de garantir la prestació dins el sistema públic de salut. Tanmateix, 12 anys després que entrés en vigor, les dones que decideixen avortar han de continuar acudint a clíniques privades, ara pagades per la Generalitat (amb un cost anual d'uns tres milions d'euros públics). En el darrer ple municipal de les Franqueses Sal-CUP va presentar una moció amb propostes perquè es garanteixi el dret a l'avortament en els termes que preveu la llei.

Actualment, la interrupció voluntària d'un embaràs es pot fer per dos mètodes: fins a les 9 setmanes de gestació, amb pastilles o amb intervenció quirúrgica, i entre 9 i 14 setmanes, només amb intervenció quirúrgica. Ara bé, mentre que la llei preveu que es pugui fer en la xarxa pública per qualsevol dels dos mètodes, la realitat és que l'opció quirúrgica no es presta en cap dels centres hospitalaris públics del país [consulteu sexejoves.gencat.cat], tot i que és el mètode que la majoria de dones prefereixen si poden escollir: és més ràpid i segur, evita el dolor i es pot fer en una única visita, un aspecte que permet mantenir la privacitat davant l'entorn familiar i/o laboral.

Segons dades de 2019, el 48,6% dels avortaments van ser quirúrgics, practicats sobretot en centres extrahospitalaris, és a dir, en clíniques privades acreditades; aquestes xifres inclouen "els indicats per causa mèdica", és a dir que les dades no permeten aclarir quants es practiquen exclusivament per decisió de la dona ni en quin tipus de centre.

Centrant-nos al Vallès Oriental, quan una dona vol interrompre un embaràs pot acudir a la unitat d'atenció a la salut sexual i reproductiva (ASSIR) del seu CAP, on

l'atendran pel mètode farmacològic, però si prefereix el mètode quirúrgic, o si aquest és l'únic possible perquè ja ha passat la novena setmana, no la derivaran al seu hospital de referència, com es faria en qualsevol prestació sanitària, sinó que rebrà una relació de les clíniques acreditades en el seu àmbit territorial perquè ella mateixa ho gestioni. Així, davant una situació especialment sensible, el sistema sanitari no acompanya la dona en el procés sinó que la deixa a la intempèrie (en trobareu un testimoni a l'article *Aborto llibre, gratuït... y complicado*, de Júlia Benito Cobeña, publicat al digital *Público*).

L'IVE A L'HOSPITAL DE GRANOLLERS

L'Hospital de Granollers és el de referència a la comarca. És un centre de gestió privada integrat a la xarxa pública i, com a tal, ofereix assistència sanitària universal. Ara bé, el patronat de la Fundació Privada Hospital Asil de Granollers, òrgan rector del centre, està estretament lligat al bisbat de Terrassa, que no només s'ha pronunciat públicament en contra dels avortaments quirúrgics, sinó que ha demanat a la Generalitat que consideri el centre de Granollers "hospital exempt d'aquestes pràctiques". Un portaveu de l'hospital afirmava en declaracions a EL 9 NOU del 21 d'octubre de 2022 que quan es va fer efectiva la Llei de 2010 van convenir que el centre atendria tots els avortaments per motius de salut de la mare o el fetus, i els que tinguessin alguna complicació en el procediment farmacològic, és a dir, els que tinguessin motivacions mèdiques. Una afirmació de la qual es dedueix, pel que no diu, que l'hospital no fa interrupcions de l'embaràs quirúrgics motivades només per la decisió de la dona, com continuen denunciant entitats feministes de la comarca.

No atendre peticions d'avortament quirúrgic en tota la xarxa hospitalària pública crea greus desequilibris territorials, permet un negoci encobert de la sanitat privada, i comporta greuges de classe i d'estatus socioeconòmic. Si bé cal respectar el dret a l'objecció de consciència de molts professionals, aquest dret –que és individual– no s'ha de confondre amb cap presa de posició institucional, menys encara en institucions sanitàries finançades amb diners públics i, doncs, obligades a complir la llei. És responsabilitat dels centres fer compatible el dret dels professionals amb el de les dones.

D'altra banda, segons un reportatge publicat per la revista *Crític*, la Fundació Pro Vida de Catalunya –agressivament antiavortista contra les dones que volen avortar i contra els professionals que practiquen la intervenció– ha rebut 261.535 euros públics en subvencions del Departament de Drets Socials de la Generalitat del 2010 al 2021, amb imports anuals d'uns 30.000 euros.

Per tot això la moció que Sal-CUP va presentar al ple municipal d'octubre –i que es va rebutjar– proposava, entre altres acords, instar el patronat de la Fundació Privada de l'Hospital Asil de Granollers a garantir els drets de totes les dones, fer pressió als centres sanitaris públics perquè trobin la manera de fer compatible el dret de les dones i el dret d'objecció de consciència dels sanitaris, i excloure de subvencions les entitats que es manifesten públicament contra l'IVE. En la justificació que els grups municipals van fer del seu vot vam sentir un seguit de despropòsits, no sabem si resultat d'una tergiversació interessada o d'una mala comprensió lectora.

Si un dels motius que van al·legar alguns grups per abstenir-se o votar-hi en contra era la falta d'informació, suposem que a hores d'ara han pogut trobar la que els faltava. Tornem a presentar la moció amb alguns retocs i esperem que, ara sí, votin d'acord amb els principis que de boca enfora defensen.

EL MÉS VIST DE LA SETMANA A EL9NOU.CAT

1 Localitzada a **Barcelona** la menor, de 15 anys, de **Montornès** desapareguda

2 Denúncia penal en un control policial a **Canovelles** per un delictes contra el dret dels treballadors

3 Més vigilància quan es fa fosc, Mossos i policies locals incrementen controls al **Vallès**

4 Un ferit lleu, després de bolcar-li el cotxe a causa d'un xoc a **Llinars**

5 Els veïns de **Santa Agnès** tornen a tallar el trànsit a la BV-5105 per reclamar més seguretat